

پولس و رسولان مسیح

¹پس بعد از چهارده سال با برنابا باز به اورشلیم رفتم و تیتوس را همراه خود بردم.² ولی به الهام رفتم و انجیلی را که در میان امت‌ها بدان موعظه می‌کنم، به ایشان عرضه داشتم، اما در خلوت به معتبرین، مبدا عبث بدوم یا دویده باشم.³ لیکن تیتوس نیز که همراه من و یونانی بود، مجبور نشد که مختون شود.⁴ و این به سبب برادران کذب بود که ایشان را خُفیه درآوردند و خُفیه درآمدند تا آزادی ما را که در مسیح عیسی داریم، جاسوسی کنند و تا ما را به بندگی درآورند.⁵ که ایشان را یک ساعت هم به اطاعت در این امر تابع نشدیم تا راستی انجیل در شما ثابت ماند.⁶ اما از آنانی که معتبرانند که چیزی می‌باشند، هرچه بودند مرا تفاوتی نیست، خدا بر صورت انسان نگاه نمی‌کند، زیرا آنانی که معتبرانند، به من هیچ نفع نرسانیدند.⁷ بلکه به خلاف آن، چون دیدند که بشارت نامختونان به من سپرده شد، چنانکه بشارت مختونان به پطرس⁸ زیرا او که برای رسالت مختونان در پطرس عمل کرد، در من هم برای امت‌ها عمل کرد⁹ پس چون یعقوب و کیفا و یوحنا که معتبر به ارکان بودند، آن فیضی را که به من عطا شده بود دیدند، دست رفاقت به من و برنابا دادند تا ما به سوی امت‌ها برویم، چنانکه ایشان به سوی مختونان¹⁰ جز آنکه فقرا را یاد بداریم و خود نیز غیور به کردن این کار بودم.

پولس با پطرس روبرو می‌شود

¹¹اما چون پطرس به انطاکیه آمد، او را روبرو مخالفت نمودم زیرا که مستوجب ملامت بود،¹² چونکه قبل از آمدن بعضی از جانب یعقوب، با امت‌ها غذا می‌خورد؛ ولی چون آمدند، از آنانی که اهل ختنه بودند ترسیده، باز ایستاد و خویشان را جدا ساخت.¹³ و سایر یهودیان هم با وی نفاق کردند، به حدی که برنابا نیز در نفاق ایشان گرفتار شد.¹⁴ ولی چون دیدم که به راستی انجیل به استقامت رفتار نمی‌کنند، پیش روی همه پطرس را گفتم، اگر تو که یهود هستی، به طریق امت‌ها و نه به طریق یهود زیست می‌کنی، چون است که امت‌ها را مجبور می‌سازی که به طریق یهود رفتار کنند؟¹⁵ ما که طبعاً یهود هستیم و نه گناهکاران از امت‌ها،¹⁶ اما چونکه یافتیم که هیچ‌کس از اعمال شریعت عادل شمرده نمی‌شود، بلکه به ایمان به

¹Then fourteen years after I went up again to Jerusalem with Barnabas, and took Titus with me also.² And I went up by revelation, and communicated unto them that gospel which I preach among the Gentiles, but privately to them which were of reputation, lest by any means I should run, or had run, in vain.³ But neither Titus, who was with me, being a Greek, was compelled to be circumcised:⁴ And that because of false brethren unawares brought in, who came in privily to spy out our liberty which we have in Christ Jesus, that they might bring us into bondage:⁵ To whom we gave place by subjection, no, not for an hour; that the truth of the gospel might continue with you.⁶ But of these who seemed to be somewhat, (whatsoever they were, it maketh no matter to me: God accepteth no man's person:) for they who seemed to be somewhat in conference added nothing to me:⁷ But contrariwise, when they saw that the gospel of the uncircumcision was committed unto me, as the gospel of the circumcision was unto Peter;⁸ (For he that wrought effectually in Peter to the apostleship of the circumcision, the same was mighty in me toward the Gentiles:)⁹ And when James, Cephas, and John, who seemed to be pillars, perceived the grace that was given unto me, they gave to me and Barnabas the right hands of fellowship; that we should go unto the heathen, and they unto the circumcision.¹⁰ Only they would that we should remember the poor; the same which I also was forward to do.¹¹ But when Peter was come to Antioch, I withstood him to the face, because he was to be

blamed.¹² For before that certain came from James, he did eat with the Gentiles: but when they were come, he withdrew and separated himself, fearing them which were of the circumcision.¹³ And the other Jews dissembled likewise with him; insomuch that Barnabas also was carried away with their dissimulation.¹⁴ But when I saw that they walked not uprightly according to the truth of the gospel, I said unto Peter before them all, If thou, being a Jew, livest after the manner of Gentiles, and not as do the Jews, why compellest thou the Gentiles to live as do the Jews?¹⁵ We who are Jews by nature, and not sinners of the Gentiles,¹⁶ Knowing that a man is not justified by the works of the law, but by the faith of Jesus Christ, even we have believed in Jesus Christ, that we might be justified by the faith of Christ, and not by the works of the law: for by the works of the law shall no flesh be justified.¹⁷ But if, while we seek to be justified by Christ, we ourselves also are found sinners, is therefore Christ the minister of sin? God forbid.¹⁸ For if I build again the things which I destroyed, I make myself a transgressor.¹⁹ For I through the law am dead to the law, that I might live unto God.²⁰ I am crucified with Christ: nevertheless I live; yet not I, but Christ liveth in me: and the life which I now live in the flesh I live by the faith of the Son of God, who loved me, and gave himself for me.²¹ I do not frustrate the grace of God: for if righteousness come by the law, then Christ is dead in vain.

عیسی مسیح، ما هم به مسیح عیسی ایمان آوردیم تا از ایمان به مسیح و نه از اعمال شریعت عادل شمرده شویم، زیرا که از اعمال شریعت هیچ بشری عادل شمرده نخواهد شد.¹⁷ اما اگر چون عدالت در مسیح را می‌طلبیم، خود هم گناهکار یافت شویم، آیا مسیح خادم گناه است؟ حاشا!¹⁸ زیرا اگر باز بنا کنیم آنچه را که خراب ساختم، هرآینه ثابت می‌کنم که خود متعدي هستم.¹⁹ زانرو که من به واسطه شریعت نسبت به شریعت مُردم تا نسبت به خدا زیست کنم.²⁰ با مسیح مصلوب شده‌ام ولی زندگی می‌کنم لیکن نه من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند. و زندگانی که الحال در جسم می‌کنم، به ایمان بر پسر خدا می‌کنم که مرا محبت نمود و خود را برای من داد.²¹ فیض خدا را باطل نمی‌سازم، زیرا اگر عدالت به شریعت می‌بود، هرآینه مسیح عبث مرد.